

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

La quadrilla dels cinc

La història. Los Àngeles, avui. Una colla d'atracadors assalten un banc al cor de la ciutat, acreditant una eficiència i professionalitat que irrita la policia, especialment a l'inspector Jack i el seu company, alhora un antic col·lega dels atracadors surt de la presó i els proposa donar un cop milionari.

La pel·lícula. *Ladrones* pertany al gènere de policies i lladregots. I per a ser més precís, al subgènere d'atracaments minuciosament preparats, netament executats i escrupolosament finiquitats. En una paraula clau: professionals. Tot-hom sap el que ha de fer i ho fa. Però John Luessenhop (Washington, 1976) és un guionista-director fatxenda. Per tant, es passa de rosca quan per un costat ens presenta uns atracadors irreprotxables, i per l'altre fa que es comportin com uns adolescents prepotents. En conseqüència, l'atracament mai no podrà ser perfecte.. Malgrat tot, *Ladrones* no mata del tot si l'espectador es deixa endur per una acció sincopada, la fascinació urbana de la ciutat de Los Àngeles, el look de disseny (entre industrial i demodé), la inèrcia tòpica d'un relat vist mil i una vegades, i el perfume tràgic que el film pretén destil·lar. Per dir-ho en clau cinèfila: *Ladrones* es queda travessat a mig carrer de *Ocean's Eleven* i *Colateral*. És a dir, entre Steven Soderbergh i Michael Mann.

Del primer es nota a faltar l'humor baronívol; del segon la credibilitat dramàtica. Que no sigui per buscar referents que a algú li pot sonar a sacrilegi filmic. I posats a invocar noms sagrats de forma blasfema, també el Sam Peckinpah de *Los aristócratas del crimen* treu el nas en les massacres finals. Així les coses, toca apuntar que Hayden Christensen (l'Skywalker d'*Star Wars*) procura assemblar-se a Brad Pitt quan fa costat a un Idris Elba sòlid, que podria recor-

Ladrones

Director: John Luessenhop.
Intèrprets: Matt Dillon,
Hayden Christensen, Paul
Walker, Chris Brown, Zoe
Zaldana. EUA, 2010. 108'.
JC Alpicat, Lauren Lleida.

dar a un George Clooney amb filtre solar.

La imatge. L'assalt de la màfia russa a l'Hotel Roosevelt, enmig d'un foc creuat de plom, plomes i acrobàcies a càmera lenta.

La frase. "Aposta un munt, i guanya un munt", aconsella Gordon. O dit entre jugadors de pòquer: marca't un sopar de duro i et pots quedar amb la banca, Jimmy.

La recomanació. Addictes a les pel·lis d'atracaments, companyerismes masculins i finals gens exemplars.